

Dorantes.

Den første April.

32

Andante.

Morbleu! morbleu! Cupido er en Vår; idet han mindste Agt og Haver, for min Person og høje Gaver; men

faaer mig til at sukke klage, og mig med Længsels Quale plage, ret som af Borgerstund jeg var, morbleu! morbleu! Cupido er en Vår.

2. Morbleu! morbleu! Cupido er en Vår, Jeg som saa mange Villioner, af smukke Tjger, Enker, Koner, har
brunget til hans Magt at ære, Jeg maa nu selv en Slave være, er det min Tak jeg derfor har, Morbleu! morbleu!
Cupido er en Vår.

Niels.

Ach her du da saa haardt et Herte, som ej af *Medijknøres* kand? et Ord kan lindre all min Smerte, sig ja! jeg vare skal din

Mano.

²
Betænk min lille søde Lene
hvad du mig gav dit Løfte paa
her under dette Frøes. Grøene
at jeg dit Herte skulde faae.

³
Ja du og lovede tillige
et klart Bæviis at give mig
at du mig aldrig vilde svige
har nu dit Sind forandret sig.

Lene. ⁴
Ja Niels jeg nægter ingenlunde
at jeg din artige Gestalt
paa den Sød gjerne lide kunde
din søde Tale mig befalt.

Men jeg slap vel udaf den Fare
jeg denne Klippe kom forbi
nu skal jeg mig vel tage vare
og ikke komme meer deri.

Niels. ⁶
Ach hvorfor brugte jeg ej Svøben,
den Sød jeg havde Lei og Magt;
da hejde nu din Flugt og Løben
mig ej i denne Sorrig bragt.

Lene ⁷
Min Svaghed jeg nu maa bekjende
den Leilighed dig gunstig var
men hvorfor slog du den af Hænde
nu holder jeg dig for en Nar.

Niels.

Unges Tjers Hjertes ere foranderlige, ingen Aal saa slybrig eller glat : hvad som vi i Dag hos demnem känd rinde bliver ej i
 man skal tage demnem naar de er sangelige, og ej slippe naar man har dem fat : thi Fortaling dem mest känd fortrijde, Notere an.

morgen i vor Mad.
 Seer de me Foragt.

Lisette.

Som ikke andet til Arvegoos have, end eders indtagne leker Gestalt i del koster ham
 Cupido det beore for eder skal love, alt hvad i behöve skal blive betalt

ikkun en Enke at skjød, (somer vel bemiddlet) med Kierligheds Stul, minn Hærre den Ljikke i Dag kuncer nje e, der som et var

2. Agathe.

Det ofte os Piger paa Landet kan hende
 at vi ar forgabe i en Officeer
 men vi vores Velfært kun slet maatte kiende
 der som vi elskte vor Ligemand meer
 en Enke sig mueligen beore kano skikke
 i deers Veltalende Kierligheds Stul
 ::: hun vilde her mode, men kommer hun ikke
 da tank at vi skriver den første April. :::

3 Barbara.

F Elskov og Krieg det sig ofte til crager
 at Dumhed som gierne haver Ljikken til Ver,
 et Hierte, en Festning, et Rige indlager
 men taber det lige saa hastig igien,
 man ofte i Sækken en Fusentast kiøber
 ::: forført ved hans Ord og fortrijllende Snak
 ::: men derfor fru en til en anden han løber
 Fortiener hanc a ej at løbe April. :::

ikke den første April.

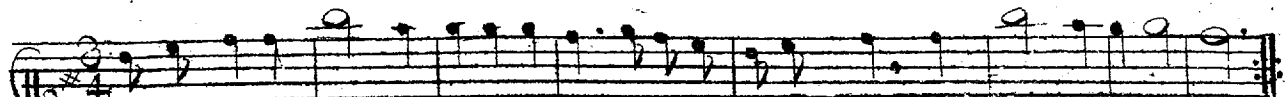
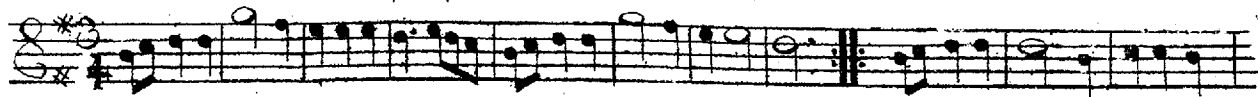
Tempo giusto.

(Forgangen Dag vorstuen Kat, en ung og lekker Muus fik fat,) og graadig efter Rotten sprang, men fik en Naeje
 (men da han i det samme saae, en Rotte lod han Muusen gaee)

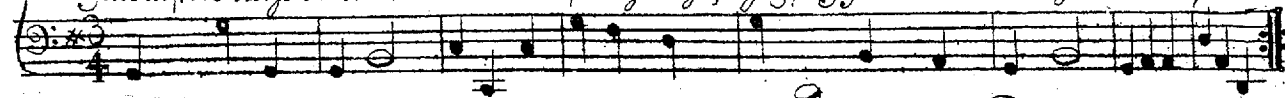
vel saa lang, saa Muus og Rotte begge toe, slap lykkelig slap lykkelig af Kattens Kloe.

Menuet. Den første April. (21)

Ungelignes Fjortre var forandrelige, ingen Aal som skibsig alle ykter,
men skal tage drømmen naar de fornyelige, og vil ligge naar man får dem fæst,

hvi som vi i Guds fods drømmen kan være, bliver vi i væggen i vor Almagt
thi forfuling som mest kan fortælle, Alvor været de end fjortet.

Vivace

(22)

A handwritten musical score consisting of three staves. The top staff is a single line with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. It contains a melodic line of eighth and sixteenth notes. The middle and bottom staves are grouped together with a brace on the left. The middle staff has a treble clef, a key signature of one sharp, and a 2/4 time signature. The bottom staff has a bass clef, a key signature of one sharp, and a 4/4 time signature. Both the middle and bottom staves contain accompaniment with eighth and sixteenth notes. The score concludes with a double bar line and repeat dots on each staff.

425 (23) 425
I den første April.

Niels.

Ah! har du da saa haardt et Hjerter?
Som ey af Meddynt rotes Kand?
Et Død kand lindre al min Smerte,
Siig Ja! jeg være skal din Mand.

Betænk min lille søde Lene!
Hvad du mig gav dit Løfte paa
Her under dette Træes Greene,
At jeg dit Hjerter skulde faae.

Ja du og lovede tillige
Et klart Beviis at give mig,
At du mig aldrig vilde svige!
Har nu dit Sind forandret sig?

Lene.

Ja Niels jeg nægter ingenlunde,
At jeg din artige Gestalt,
Paa den Tid, gierne lide kunde,
Din søde Tale mig befalt.

Men jeg slap vel udaf den Fare,
Jeg denne Klippe kom forbi,
Nu skal jeg mig vel tage vare,
Og ikke komme meer dert.

Niels.

Ah! hvorfor brugte jeg ey Svøben
Den Tid jeg havde Lov og Magt?
Da havde nu din Flugt og Løben
Mig ey i denne Sorrig bragt.

Lene.

Min Svaghed jeg nu maa bekiende,
Den Levlighed dig gunstig var;
Men hvorfor slog du den af Hænde?
Nu holder jeg dig for en Nar!

Lifette.

J som ikke andet til Arvegods have,
 End eders indtagende lekkre Gestalt,
 Cupido det bedre for eder skal lave,
 Alt hvad J behøve, skal blive betalt.
 Det koster ham ikkun en Enke at skide,
 (Som er vel bemidlet) med Kierligheds-Viil,
 ∴ Min Herre den Lykke i Dag kunde nyde;
 Dersom det var ikke den første April. ∴

Agathe.

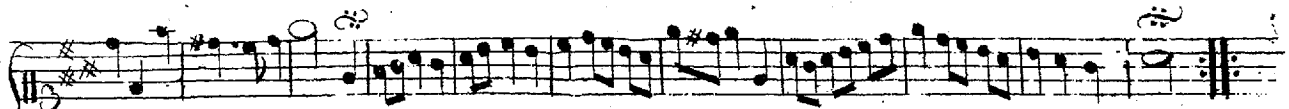
Det ofte os Piger paa Landet kand hende,
 At vi os forgabe i en Officeer;
 Men vi vores Belfært kun slet maatte kiende,
 Dersom vi ey elskte vor Ligemand meer:
 En Enke sig mueligen bedre kand skikke
 J eders veltalende Kierligheds Stiil:
 ∴ Hun vilde her møde; men kommer hun ikke,
 Da tank at vi skrive den første April. ∴

Barbara.

J Eskov og Krig det sig ofte tildrager,
 Alt Dumbhed, som gierne har Lykken til Ven,
 Et Hierte, en Fesning, et Rige indtager,
 Men taber det lige saa hastig igien.
 Man ofte i Sælken en Fusentast kiober,
 Forført ved hans Ord og fortryllende Snak;
 ∴ Men dersom fra en til en anden han løber
 Fortiener han da ey at løbe April? ∴

Allegro.

(25)

Vivace

(26)

The musical score is written on six staves. The first two staves are for the right hand, and the last four are for the left hand. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, often beamed together in groups. There are repeat signs and fermatas throughout the piece.

Iorgangen Dag vor sluen Kat,
 En ung og lekker Muus fik fat;
 Men da han i det samme saae
 En Rotte, lod han Muusen gaae,
 Og graadig efter Rotten sprang;
 Men fik en Næse, (vel saa lang)
 Saa Muus og Rotte begge to,
 Slap lykkelig, slap lykkelig af Rattens Kloe.

Morbleu! Morbleu! Cupido er en Nar,
 I det han mindste Agt ey haver,
 For min Person og høye Gaver;
 Men faaer mig til at sukke, klage,
 Og mig med Længsels Qvale plager,
 Net som af Borgerstand jeg var,
Morbleu! Morbleu! Cupido er en Nar.

Morbleu! Morbleu! Cupido er en Nar!
 Jeg, som saa mange Millioner,
 Af smukke Piger, Enker, Koner,
 Har tvunget til hans Magt at ære,
 Jeg maa nu selv en Slave være.
 Er det min Tak, jeg derfor har?
Morbleu! Morbleu! Cupido er en Nar.

Vivace.

(29)

The musical score consists of six systems of staves. Each system contains a treble clef staff and a bass clef staff. The time signature is 2/4. The notation is dense, featuring many sixteenth and thirty-second notes, often grouped in triplets. There are several instances of slurs and accents. The piece concludes with a double bar line and repeat dots at the end of the sixth system.